A°. 1833. N°. 21.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 16 Februarij.

FRANKFORT, den 11den Februarij.

Brieven uit Belgrado, van den 27sten Januarij, melden het volgende: « De berigten over den staat van zaken in Bosnie zijn zeer tegenstrijdig; volgens sommige zouden de rebellen veel de overhand bekomen hebben, doch volgens andere, meer geloofwaardige, waren dezelve slechts in het bezit van eenige versterkte plaatsen, terwijl de vizier nog altijd meester van de hoofdstad en van geheel het platte land was. — In de beide oostelijke districten, die nog bij Servie moeten ingelijfd worden, is het bij voortduring rustig; de Serviers schijnen voor de talrijke Turksche bevolking, en inzonderheid voor de bezetting van de naburige vesting Widdin bevreesd te zijn; desniettemin bemerkt men, dat zich ook in deze beide districten de Servische ingezetenen wapenen. In de vier zuidelijker, reeds tot Servie overgegane districten was van den kant der Turken te minder iets te duchten, daar de pacha van Wrana, alsmede de naburige Turksche opperhoofden met alle beschikbare troepen onder het opperbevel van den groot-vizier naar het oorlogstooneel in Klein-Azie uitgetrokken waren. Overigens wilde men in Albanie ook weder meerdere gisting waarnemen. — Met den gewonen post uit Konstantinopel, van den 11den Januarij, heeft men te Belgrado geene andere tijdingen van belang ontvangen, dan die van de aankomst van eenen Perzischen gezant, die door den Schah gevolmagtigd is, om met de Porte een traktaat van alliantie te sluiten, waarbij Perzie zich verbindt, om de Porte in den oorlog tegen *Mehemed*-Ali hulp te verleenen. Deze onverwachte te gemoetkoming van het Perzische hof, welks gezindheden jegens de Porte vroeger niet van de welmeenendste waren, zou, in zoo verre dezelve strekte om den moed van den Sultan en zijne onderdanen te verlevendigen, wel invloed op de begonnen onderhandelingen kunnen hebben. Maar er zou ook wel uit kunnen voortvloeijen, dat dezelven mislukten, daar van de eene zijde nog te veel op het regt, en van de andere op de magt gesteund wordt.»

[redacted] hij zich steeds verder verspreidt, en de Porte de middelen niet heeft om denzelven te dempen. In deze verlegenheid schijnt zij zich werkelijk om hulp tot Prins *Milosch* van Servie gewend te hebben. Over het gevolg dezer aanvraag wordt verschillend gesproken; maar, naar eenige omstandigheden af te leiden, schijnt de regent van Servie alleen voorwaardelijk die hulp te willen verleenen. Er is wel een aanzienlijk korps troepen op de grenzen van zijnen staat verzameld; maar dezelve zullen, zoo het schijnt, de grenzen niet overtrekken voor de terugkomst van een vertrouwd onderhandelaar, die naar Konstantinopel is gezonden. Men vermoedt dat Prins *Milosch* alleen dan bijstand zal willen verleenen, als de inlijving heeft plaats gehad van de zes districten, die, volgens de traktaten, weder bij Servie moeten gevoegd worden.

— Volgens de jongste berigten uit Kassel, zijn er thans 30 staatsleden verzameld, zoodat de staten-vergadering eerlang zal kunnen geopend worden, waartoe reeds het noodige is voorbereid. De regering heeft aanschrijvingen uitgevaardigd, ten einde de advocaten, die tot leden der kamer verkozen zijn, zich naar Kassel kunnen begeven. Daarentegen heeft zij geprotesteerd tegen de toelating van zes afgevaardigden, welke, naar hare meening, de toestemming der regering noodig hebben, om zitting te kunnen nemen. De tijdelijke president van de staten-vergadering heeft dit schrijven medegedeeld, met de verklaring, dat hetzelve, wegens den ongrondwettigen vorm, geene aanmerking scheen te verdienen, en de vergadering heeft zich met dat gevoelen vereenigd.

— Een der Duitsche dagbladen meldt, dat in de Pruissische Rijnprovincien, alsmede in het groothertogdom Pozen, en zelfs te Berlijn onderscheidene personen in hechtenis genomen zijn, die van eene zamenzwering tegen den staat zouden verdacht gehouden worden.

Van den 12den Februarij.

Brieven uit Weenen, van den 5den dezer, melden, dat het berigt van een congres der vertegenwoordigers van de groote mogendheden, hetwelk volgens sommigen te Berlijn, volgens anderen te Aken zou gehouden worden, geheel ongegrond is.

— Berigten uit Konstantinopel, van den 16den Januarij, behelzen het volgende: « De aankomst van eenen Perzischen gezant in onze hoofdstad heeft de algemeene opmerkzaamheid bijzonder tot zich getrokken, te meer, daar zich spoedig daarna het gerucht verspreidde, dat zijne zending ten doel had, om de Porte materiele ondersteuning aan te bieden. Doch sedert heeft men vernomen, dat deze vriendschappelijke tegemoetkoming van het Perzische hof voornamelijk uit eigenbaat voortvloeit, vermits de Schach tot voorwaarde van zijnen bijstand stelt den afstand van het pachaliek van Bagdad, hetwelk reeds lang een twistappel tusschen de beide rijken geweest is. Indien de Porte echter geen militairen bijstand mogt noodig hebben, dan zou de gezant gemagtigd zijn, om de Porte tot den afstand over te halen, tegen eene geldelijke schadeloosstelling. Sommigen vermoeden, dat Rusland dit laatste voorstel misschien wel zal begunstigen, daar de financien van de Porte er door verbeteren zouden en deze dan ook in staat zou wezen om de achterstallige oorlogsbelasting aan te zuiveren. Hoe onwaarschijnlijk het nu ook moge zijn, dat de Sultan zich tot eenen dergelijken handel zal laten vinden, wordt echter van eene geloofwaardige zijde verzekerd, dat de aanbiedingen van Perzie zoo uitnemend voordeelig zijn, dat de Porte waarschijnlijk het voorstel niet volstrekt afslaan zal. — De tijdingen uit het Egyptische hoofdkwartier luiden gerustsstellend; volgens de uitlatingen dergenen, die *Ibrahim* het naast omringen, zou er veel hoop zijn, dat *Mehemed* Ali zich bereid zou toonen tot eene volledige schikking, op dezelfde grondslagen als die van den wapenstilstand. *Ibrahim* verwacht bevel tot den terugtogt naar de Syrische grenzen. — Van de overblijfselen der Turksche armee is weder een klein gedeelte verzameld; doch een grooter aantal zwerft door de streken van Klein-Azie, waar zich geen vijand bevindt, en teekent zijnen togt door roof en moord. Het voor eenige dagen te Konstantinopel ontvangene berigt, dat eene bezending zilver uit Smyrna, ter waarde van 800,000 piasters, bestemd voor de munt van den Grooten Heer, in handen van zulk eene bende gevallen is, schijnt de Porte eindelijk bewogen te hebben, om daartegen krachtdadige maatregelen te nemen.»

— Volgens eenen brief uit Bucharest, van den 20sten Januarij, verwacht men aldaar, dat spoedig een Russisch legerkorps van 25,000 [redacted] beweegreden van dezen maatregel wordt beschouwd de Turksch-Egyptische oorlog, doch voorloopig slechts met het oogmerk, om aan de bemiddeling van Rusland nadruk bij te zetten.»

Volgens een berigt uit Alexandria waren er sedert den veldtogt in Syrie wel 12,000 man van het Turksch leger naar het Egyptische overgeloopen. Dezelve waren naar Cesarea gezonden, om er garnisoen te houden. Men was te Alexandria in het laatst van December van meening, dat de geschillen tusschen den Onder-Koning van Egypte en den Sultan, door tusschenkomst van eene der groote mogendheden, wel in der minne zouden geschikt worden.

— Volgens eenen brief van eenen Duitscher uit Algiers, van het laatst van December, was de sterfte aldaar zeer groot, en waren sommige Fransche regementen wel tot de helft ingesmolten. De slechtste maand was nu nog voor de deur, de wintermaand namelijk, gedurende welke het aanhoudend regent. — Het plan van kolonisatie, hetwelk het Fransche gouvernement laat uitvoeren, is tot heden ook nog met geene gunstige gevolgen bekroond geworden.

LUIK, den 12den Februarij.

De kandidaat, dien de priesterpartij als lid van de kamer der vertegenwoordigers te Hasselt voorgesteld had, de heer de *Stembier de Wideux*, is werkelijk benoemd. *Tielemans* is schier niet in aanmerking gekomen; maar de stemmen zijn voornamelijk tusschen den heer *Stembier* en den generaal *Nypels*, een ander kandidaat der zoogenaamde liberalen, verdeeld geweest.

De *Courrier de la Meuse* beantwoordt heden de liberalen, die de katholijke partij, met welke zij zich vereenigd hadden, om de vorige regering omver te werpen, beschuldigen, dat zij thans naar overheersching streeft. De *Courrier* zegt, dat het in den aard van het katholijke stelsel ligt, om alle middelen te baat te nemen ten einde zich al meer en meer uit te breiden; maar dat de liberalen zich met de revolutie en constitutie, welke er uit ontsproten is, te vreden moeten houden; dat hunne taak afgedaan is; en dat zij er niet aan moeten denken om de *liberale tirannij* in te voeren.

'sGRAVENHAGE, den 14den Februarij.

Men verneemt dat Z. M. bij besluit bepaald heeft, dat er een tolgeld

op de Schelde geheven zal worden. Men vindt daarin hier niets onbillijk, maar keurt den maatregel goed, waartoe met alle regt is kunnen worden overgegaan. Het was zelfs te verwonderen, warom daartoe niet, reeds sinds 1830, was overgegaan. Welke tol op de rivier thans geheven zal worden, is niet bekend. Sommige meenen, dat het de ou de Zeeuwsche is, die tot 1814 daar geënd werd.

— Een kabinets-koerier, die naar Petersburg werd gezonden, is alhier teruggekeerd. Van de medegebragte depêches is tot heden niets met zekerheid bekend. Sommigen willen echter weten, dat Keizer *Nicolaas* zich de Hollandsche belangen sterker begint aan te trekken.

— H. K. H. de Prinses van Oranje heeft het door haar opgerigte hospitaal voor gekwetsten zoo ver doen uitbreiden, dat hetzelve 250 personen zal kunnen bevatten. Ook verneemt men, dat Hoogstdezelve op hare kosten een invalidenhuis zal laten bouwen, waarin verminkten evenslang zullen verpleegd worden

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag den 13den Februarij.

De vergadering wordt ten 2 ure geopend.

Er zijn, met den voorzitter, 38 leden tegenwoordig, waaronder zich bevinden de heeren *van Dam van Isselt* en *Schimmelpenninck*, die van het plaats hebbende verlof in het leger gebruik maken, om de zittingen bij te wonen.

Zijn ontvangen zes petitien, waarvan vier betrekking hebben tot de voordragt van wet op het gemaal, eene uit Noordwaddinxveen, den turf-accijns betreffende, en de zesde van ingezetenen van de Neder-Betuwe is, die ondersteuning van landswege verzoeken voor de schaden, welke zij aan hunne landen, door het aangelegd Steenenhoeksche kanaal lijden. Alle deze stukken zullen aan de commissie worden gezonden.

De heer *van Dam* zegt, dat hij de eer gehad heeft het laatste verzoekschrift aan den voorzitter ter hand te stellen, en de vrijheid neemt hetzelve aan de bijzondere aandacht der Kamer aan te bevelen. Het is in hoogst gematigde uitdrukkingen opgesteld, handelt niet over den aanleg van het kanaal zelve, dien zij, naar den heer *van Dam* meent, zonder bezwaar ongrondwettig hadden kunnen noemen. Hunne landerijen hebben in den laatsten zomer geheel onder water gelegen, en niet te min moeten zij de lasten opbrengen, als of die landerijen goed te bebouwen waren. Aan de commissie der rivier-afleiding was de noodzakelijkheid niet ontsnapt om den noorder lekdijk te verzwaren en te verhoogen, wilde men de twee aanzienlijke provincien, Holland en Utrecht, bestendiglijk tegen overstroomingen beveiligen. De requestranten erkennen de billijkheid en regtvaardigheid daarvan, maar daardoor wordt hun de mogelijkheid benomen, even als aan de bewoners van de Tielerwaard, het land van Cuijk, Buren en Culenborg, om eenig nut van hunne landerijen te trekken. Omdat twee provincien door dijken worden verdedigd, moeten geene andere gewesten worden opgeofferd, en die ingezetenen hebben er dus alle regt op eenige ondersteuning of schadeloosstelling van landswege. Dit jaar is het daartoe te laat, maar bij de begrooting voor het volgende jaar hoopt hij dat de belangen dezer ingezetenen zullen worden behartigd, zoo wel door de regering als door de kamer.

De voorzitter bedankt den heer *van Dam* voor de gegevene inlichtingen, en meent dat, vóór daarover iets te beslissen, het verslag der commissie behoort te worden afgewacht.

Wordt gelezen en goedgekeurd eene koninklijke boodschap ten geleide van *zestien* ontwerpen van wetten tot wijziging van het derde boek van het burgerlijk wetboek, waarbij belangrijke verbeteringen in de nationale wetgeving worden voorgedragen. — Deze stukken zullen onverwijld worden gedrukt en rondgedeeld en verzonden aan de afdeelingen van de maand October.

De commissie tot de verzoekschriften brengt onderscheidene verslagen uit.

's HERTOGENBOSCH, den 14den Februarij.

Een gisteren hier aangekomen reiziger uit Belgie berigt, dat de noordelijke grenzen van dat land over het algemeen zeer slecht bezet zijn; in het Limburgsche liggen schier geene troepen, en de grensplaatsen waren alle zonder bezetting; in het Antwerpsche had hij te Turnhout slechts een detachement van dertig lansiers en twee kompagnien jagers te voet gezien, te Braschaet eene kompagnie kanonniers, die er zich al heel wat op lieten voorstaan, dat zij, naar hun zeggen, het beleg der citadel hadden bijgewoond, hoewel onze berigtgever meende dit slechts van verre zonde geweest zijn. Te Hoogstraten waren ook maar dertig lansiers in bezetting, naar den kant der Schelde meende hij echter moest meer volk liggen. Men sprak sterk van het verminderen der Belgische armee, vooral van de kavallerie.

Ten bewijze, hoe de Belgen door hunne omwentelingen van de zoo ruim en breed door hen opgegeven grieven verlost zijn, zeide hij: dat wel de stok-, kling en rietslagen uit het militaire strafwetboek geroijeerd schenen, maar dat desniettemin de onder-officiers en korporaals op hunne privé-rekening er duchtig op aan rosten: zoo had hij te Hoogstraten eenen lancier door eenen brigadier deerlijk zien mishandelen en met het platte der kling duchtig afranselen, waaruit men dus kan ontwaren, dat de echte libertait daarin bestaat, dat iedereen, datgene, wat bij de wetten der regterlijke magt ontzegd wordt, op zijn eigen houtje mag uitoefenen. —

APELDOORN, den 14den Februarij.

Gisteren avond, omstreeks negen uur, ontstond er brand in de woning van *G. Steenbergen* op het Loo, die door den hevigen wind zoodanig toenam, dat het slechts een hunner zonen heeft mogen gelukken zich te redden, terwijl man, vrouw en vijf kinderen, dewelken zich te bed bevonden, in de vlammen zijn omgekomen. De spoedig aangebragte hulp der brandspuiten van het Loo en Apeldoorn heeft niets ter redding dezer ongelukkigen kunnen bijbrengen.

AMSTERDAM, den 14den Februarij.

Beurs berigten van den 13den dezer.

De handel in effecten was zeer onbeduidend voor heden. Gebrek aan commissien heeft de prijzen op het standpunt van gisteren gehouden en er was geene noemenswaardige variatie en geen nieuws, daar Fransche en Engelsche berigten ontbreken.

Beurs van den 14den dezer.

Ook heden was de beurs niet belangrijk, en de prijzen van onze fondsen hebben zich gesontineerd.

De Fransche fondsen van den 11den dezer komen 1 fr. 20 c. lager af, 76 fr. 90 c.; ook hier waren Fransche en perpetuelen slapper, echter uit gebrek aan commissien; over het algemeen weinig handel.

Van Londen, van Zaturdag, is geen politiek nieuws en geene verandering in de prijzen der fondsen.

Berigten van Parijs spreken van *eene verandering van ministerie.* Ook wilde men weten, dat door de *noordsche mogendheden aangedrongen wordt om de conferentie naar het vaste land over te brengen.*

Mengelwerk.

Het Engelsche protest.

Onder de curieuse stukken van den dag, behoort met regt het zoogenoemde protest van eenige voorname leden van het Engelsche hoogerhuis, tegen het aannemen van het adres aan Koning WILLIAM, en wel bijzonder tegen het punt der fraaije troonrede, dat over de noodzakelijkheid der tegen *Nederland* ondernomene dwangmaatregelen loopt. Schoon in de beleefdste termen gesteld, kan dit bewuste protest met grond als eene openbare acte van beschuldiging tegen het Britsche gouvernement beschouwd worden; eene beschuldiging, daarop nederkomende, dat Koning WILLIAM, door het bezigen dier maatregelen, bij de protest-onderteekenaars als een hoogst onregtvaardig en tegen alle staatsregt handelend monarch te boek staat, en zich schandelijk door *Frankrijk* heeft laten verleiden, om de eer en onafhankelijkheid eener achtingswaardige natie aan te randen.

Of dit merkwaardige parlements stuk echter wel zeer bevorderlijk zijn zal, om het Britsche gouvernement van zijne begane misstappen te doen terugkeeren en deszelfs onregtvaardigheid door regtvaardigheid te doen vervangen, durven wij betwijfelen. Het Engelsche gouvernement schijnt zich weinig aan soortgelijke protesten te kreunen, en, met eene zekere zelfvoldoening, op den ingeslagen weg voort te gaan.

Tot hiertoe ten minste hebben wij nog geene enkele proef gezien, dat de stortvloed van petitien, in geenen minder sterken en krachtiger toon gesteld, en over het zelfde punt handelende, het genoemde kabinet één stap hebben doen achteruit gaan, of iets hebben toegebragt, om hetzelve handelbaarder jegens ons te maken. GREY en PALMERSTON lagchen met een saterslach over den opgewonden oppositie-geest der torypartij, aan wier aanhangers de bewuste petitien en protesten alleen zijn toe te kennen. Hunne gedurige zegepraal in de beide kamers is te afreilend voor hen, om ze één oogenblik ongerust te doen zijn voor eene minderheid, die te vergeefs alle pogingen heeft aangewend, om derzelver invloed op het hervormde parlement uit te oefenen.

Maar kan de stem der waarheid wel tot harten doordringen, met het stalen kuras van gewetenloosheid omkleed? Kan de verdrukte onschuld wel bescherming vinden bij lieden, waar zedelijke schuld-smetten het water der zee nooit kan uitwisschen? Is er wel regt en geregtigheid verkrijgbaar bij lieden, wier grondbeginselen zijn: *verdeel en heersch?*

Wat zouden wij dan goeds kunnen verwachten van protesten en petitien, aan het Engelsche gouvernement ingediend? Men herleze de nota's, in naam onzes gouvernements, gedurende den langdurigen protocollentijd, door onze diplomaten aan het Britsche hof ingezonden; nota's, die alom als meesterstukken van redeneerkunde en tolken der waarheid zijn beschouwd geworden; — hoeveel goeds hebben zij te weeg gebragt? zijn wij, in plaats van regtvaardiger, daarna niet nog onregtvaardiger door het Engelsch-Algerijnsch gouvernement behandeld geworden?

Waar de schaamteloosheid zoo groot is, dat men openlijk verklaart de belangen van *Nederland* in allen deele te willen voorstaan en behartigen, en te gelijkertijd middelen daarstelt, om die belangen zoo veel mogelijk met voeten te treden en te benadeelen, daar moge men wraak roepen zoo veel men wil: de goddeloozen zullen er zich in het minst niet over ergeren.

Maar van waar hebben wij dan nog een gunstig uitzigt te verwachten in de Egyptische duisternis, die ons blijft omgeven? De in listen en lagen doorleerde TALLEYRAND heldert ons dit raadsel aller raadselen op, met zijn gezegde: « eene toevallige omstandigheid alleen kan de bestaande oneenigheden doen ophouden.»

Voortreffelijke staatkunde van den tegenwoordigen tijd, die ons met zulk eene streelende hoop tracht te vreden te stellen! Uitmuntende bondgenooten van *Nederland*, aan wier arbitragie onze zaken zijn toevertrouwd! Het licht, dat zij voor ons hebben doen opgaan, is volkomen toereikend, om ons gemoedigd te doen voorttreden op het welgekozen pad; want het toeval alleen kan en zal ons redden.

Neen, Cameleon! wij verwerpen de toorts, die gij ons in handen wilt geven! Wij gelooven aan geen toeval; maar wel aan de magt eener alles besturende Voorzienigheid, die het piegtanker onzer hoop is; waarop de Nederlandsche, diep verguisde, schandelijk mishandelde, en allertrouwelijkst opgeofferde Natie alleen gerust blijft vertrouwen. Voor de vierschaar van dien bondgenoot zal het pleit tusschen regt en onregt beslist worden. Met dit bewustzijn gaan wij op den donkeren weg voort, waarop de eerlooste van alle omwentelingen, wier beschermers *Engeland* en *Frankrijk* zijn, ons hebben henen gevoerd. Dat zij zich verheugen in eene broederlijke verbindtenis, op de laagste grondbeginselen rustende. De tijd zal ons leeren of zij van langer duur zal zijn dan de geslotene verbindtenis tusschen het Nederlandsche volk en zijnen Koning; of het Nederlandsch-Carthago dan of het Anglo-Gallische Rome, in den strijd van eer en onafhankelijkheid met heerschzucht en geweld, zal zegepralen!

Aan de Redactie!

Er wordt thans tusschen het *Journal de la Haye* en het *Amsterdamsche Handelsblad* een hevige strijd gevoerd, die reeds stroomen inkts gekost heeft. Het schijnt, evenwel, dat de vrede weldra zal gesloten worden, ten minste het *Handelsblad* verklaart in deszelfs *laatste woord aan het Journal de la Haye*, dat het de vijandelijkheden zal staken, daar het *Journal de la Haye* in zijn artikel van 5 Februarij te kennen geeft, dat het altijd voor eene ALGEHEELE scheiding heeft gepleit, en dus het stelsel omhelst, hetwelk ook door het *Handelsblad* wordt verdedigd.

Hoezeer ik met leedwezen dezen strijd tusschen twee Nederlandsche dagbladen heb gadegeslagen, moet ik evenwel erkennen, dat het, ook naar mijne inzigten, noodig was, dat er iets geschiedde, om de buitenslands algemeen gevestigde meening, omtrent het officieel karakter van het *Journal de la Haye*, tegen te gaan en te vernietigen. Zonder te willen beslissen, of de redactie van het *Handelsblad* zich niet bij deze gelegenheid van eene minder scherp gepunte pen had kunnen bedienen, geloof ik evenwel, dat genoemde blad zeer wel heeft gedaan met de taak op zich te nemen, om aan het buitenland aan te toonen, dat het *Journal de la Haye* geenszins voor de tolk van het Haagsche kabinet moet gehouden worden. Het belang van het Nederlandsche bestuur en van het Nederlandsche volk vorderde dit even zeer. Immers het *Journal de la Haye* werd buitenslands niet alleen beschouwd als een half officieel blad, maar tevens als een blad, hetwelk eene restauratie predikte. Meermalen werd het *Journal de la Haye* in buitenlandsche dagbladen genoemd: *la feuille ministérielle de la Haye; — l'organe du cabinet de la Haye; — le champion de la restauration* enz. enz. Onder anderen heb ik nog eene dergelijke uitdrukking gelezen in de *Emancipation* van den 27sten of 28sten Januarij ll. Het *Journal de la Haye* heeft echter nimmer eene poging gedaan, om de qualiteiten, die men aan hetzelve toekende, van zich af te wijzen. Het kan dus geene verwondering baren, dat ook de vreemde diplomaten, evenzeer als de vreemde dagbladen, in den waan verkeerende dat het *Journal de la Haye* de gevoelens der Nederlandsche regering uitdrukte, de vredelievende voorstellen van onzen geëerbiedigden Koning met een wantrouwend oog begonnen aan te zien, en in dezelven steeds pogingen meenden te ontdekken, om de onderhandelingen te rekken en het sluiten van den vrede te verhinderen. Het *Handelsblad* schijnt zeer wel begrepen te hebben, dat het vooral thans de tijd was om de noodlottige dwaling, door de gewaande qualiteit van het *Journal de la Haye* ontstaan, uit te roeijen. De onderhandelingen zijn thans zeer ver gevorderd. Het verkeerde denkbeeld, omtrent de bedoelingen der Nederlandsche regering, moest op den gang derzelven noodzakelijk een' hoogst ongunstigen invloed uitoefenen, en had welligt eene der voorname redenen kunnen worden, waardoor het tot stand brengen van den vrede voor langen tijd vertraagd werd.

Het *Journal de la Haye* heeft, in zijne verdediging op de artikels van het *Handelsblad*, erkend, dat het geenszins het orgaan is van het bestuur, en tevens beweerd, dat het geene hereeniging begeert, maar eene ALGEHEELE scheiding. Verschillende uittreksels uit dit blad worden aangehaald, om dit laatste te staven. Nu zien wij iets gebeuren, hetwelk wij niet hadden kunnen verwachten. Het *Handelsblad*, hetwelk het *Journal de la Haye* zoo stellig had beschuldigd van de partij der Belgische Orangisten aan te kleven, neemt genoegen met de verklaring van dit blad, dat het de scheiding voorstaat, en, in plaats van zijne vroegere beschuldigingen op zijne beurt door uittreksels uit het *Journal de la Haye* te staven, staakt het plotselijk den strijd. Hoe? ware het dan zoo moeijelijk geweest, om aan te toonen, dat het *Journal de la Haye* steeds voor eene hereeniging heeft geijverd? Ik ten minste, die het *Journal de la Haye* dagelijks lees, heb mij altijd verbeeld, dat hetzelve geene andere strekking had, dan om eene restauratie te bevorderen. Het *Handelsblad* had dit voorzeker zeer ligt kunnen bewijzen. Van waar dan deszelfs plotselijk stilzwijgen?

Ik houde het voor zeer mogelijk, dat de geheele aanval van het *Handelsblad* tegen het *Journal de la Haye* slechts eene *feinte* was, eeniglijk berekend om het *Journal de la Haye* te nopen zijn eigenlijk stelsel open te leggen; en daar nu het *Journal de la Haye* verklaart, dat het, even als alle andere Nederlandsche dagbladen, wenscht de algeheele scheiding van *Belgie* te zien tot stand brengen, zoo doet het *Handelsblad* geene pogingen om het ongegronde van dit te beweren, ten minste voor zoo ver het verledene betreft, te betoogen, te regt inziende, dat het van veel meer gewigt is voor de algemeene belangen, om de handen van het *Journal de la Haye* voor de toekomst te binden, dan om de vroeger tegen dat blad ingebragte beschuldigingen vol te houden en te staven.

Doch hoe dit zij, laten wij hopen dat de laatste politieke geloofsbelijdenis van het *Journal de la Haye* opregt gemeend is, dan heeft al weder de pennestrijd tusschen de twee bladen het voordeel opgeleverd, dat het buitenland zich op nieuw kan overtuigen, dat in *Nederland* de Koning zoo wel als de Natie en de dagbladen eendragtig naar één doel streven. Allen verlangen vurig naar den vrede, maar ook allen hebben vastelijk besloten, om liever het uiterste te tarten dan zich aan voorwaarden te onderwerpen, die onbestaanbaar zijn met de eer en de belangen van het Vaderland.

Indien gij aan deze korte bedenkingen een plaatsje in uw geacht blad wildet inruimen, zoudt gij zeer verpligten

Uwen bestendigen lezer,
K.

Gewigtige ontdekking, om met haksel spoedig het hevigste vuur te blusschen.

In de *Pruissische Staats-Courant* leest men het volgende:

De heer graaf *Antoon van Mugnis*, op Eckersdorf, had de goedheid, mij, voor eenige dagen eene uitvinding mede te deelen, welke van te groote nuttigheid is, dan dat ik mij niet haasten zou, ze zoo spoedig mogelijk algemeen bekend te maken. Er werden in mijne tegenwoordigheid op eenige wakker brandende hoopen houts eenige ponden droog stroo gelegd, om een sterk vuur te weeg te brengen, en toen dit in den grootsten gloed was, werd er haksel op gestrooid, waarop het vuur tot op een paar plaatsen na dadelijk uitging. Toen er echter met eenen stok in het vuur geroerd werd, ging ook op deze plaatsen het vuur uit; een gedeelte van het aangelegde stroo, alsmede een groot gedeelte van het hout bleven onverbrand, alsmede het haksel, hetwelk zich vocht liet aanvoelen. Deze proeven zijn sedert meermalen herhaald geworden, altijd met hetzelfde gevolg. Een stuk gloeijend ijzer, in haksel gestoken, houdt spoedig op te gloeijen. Uit brieven had de heer graaf *van Mugnis* nog de goedheid, mij mede te deelen: dat deze ontdekking onlangs toevallig door eenen opper-ambtman in Moravie is gedaan, en dat de huishoudelijke maatschappij te Brunn, van welke daaromtrent uitvoerige berigten te wachten zijn, verscheidene zeer gelukkige proeven genomen heeft, onder welke de volgende alle opmerkzaamheid schijnt te verdienen: Over eenen zak granen werd rijkelijk buskruid gestrooid, over hetzelve geolied papier gelegd, en vervolgens van hout en stroo vuur daarboven gemaakt, hetwelk in den grootsten gloed met haksel bestrooid, en terstond zoodanig gebluscht werd, dat papier, kruid en granen onbeschadigd bleven. Bij deze gesteldheid van zaken, zou het voortaan misschien wel nuttig kunnen zijn, in groote fabrijken en op alle aan brand onderhevige plaatsen, in plaats van watertonnen, of althans boven en behalve dezelve, groote zakken met niet te grof haksel van roggestroo in voorraad te hebben, om er zich tot blussching van vuur, waar de localiteit het toelaat, van te bedienen.

Peterwitz, bij Jauer, in Silezie, den 7den Februarij 1833.

GEBEL,
Koninkl. Regerings-Directeur.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 14den Februarij.

				gebl.					gebl.
N. Werk. Schuld	$44\frac{1}{4}$	à	$44\frac{3}{8}$	$4\frac{5}{15}$	Pruissische loten	91	à	$91\frac{1}{4}$	1
» Uitgest. dito		à			S. Perp. rente Par.	$37\frac{7}{8}$	à	$37\frac{5}{8}$	$37\frac{3}{4}$
» Kans-Biljetten	$17\frac{1}{4}$	a	$17\frac{1}{2}$	$7\frac{7}{16}$	» Dito Amsterd.	60	à	$59\frac{13}{16}$	$59\frac{7}{8}$
» Amort. Sijnd.	$75\frac{3}{4}$	à	$75\frac{3}{8}$	$75\frac{1}{2}$	» Obl. te Londen		à		
» Dito dito	$59\frac{1}{4}$	à	$59\frac{1}{8}$		» Uitgest. schuld	$8\frac{7}{8}$	à	$8\frac{15}{16}$	
» Losrenten dito		à			O. Obl. Ween. bank		à		
» Handelmaats.	$85\frac{1}{4}$	à			» Dito		à		
» Oorlogslasten	$95\frac{3}{4}$	à	$95\frac{7}{8}$	96	» Cert. *Goll.* en *Co.*		à		
» Schatkistbiljet.	100	à	$100\frac{1}{8}$		» Obl. Metalliek	$86\frac{3}{4}$	à		
» Neg. 1831 6 pCt.	$99\frac{7}{8}$	à	100		» Idem London		à		
» Dito 1832 5 pCt.	$83\frac{3}{8}$	à			» Bank-Actien *f*		à		
» Dito Nieuwe	$82\frac{3}{4}$	à	$82\frac{7}{8}$	83	» A. *f* 100 *Roths.*		à		
» Renversalen		à			» Dit. *f* 250 dito		à		
F. Inschrijving	76	à	$77\frac{1}{4}$	$77\frac{1}{2}$	N. Cert. *Falconnet*		à		
» Dito Certific.		à			» Dito Londen		à		
R. Obl. *Hope en Co.*	96	à	$96\frac{1}{8}$		D. Neg. Londen		à		
» Dito 1828en1829	$97\frac{3}{4}$	à	98		E. Geconsolideerde	$27\frac{1}{2}$	à	$30\frac{1}{2}$	31
» Dito 1831	$87\frac{1}{4}$	à			B. Neg. 1824	56	à	$56\frac{1}{2}$	
» Dito Nieuwe	$86\frac{3}{4}$	à	$86\frac{7}{8}$		G. Obligatien		à		
» Inschrijving	$61\frac{3}{4}$	à	$61\frac{7}{8}$		» Mexico		à		
» Ct. Hamb. Adm.		à			P. Aand. Neg. 42 m.		à		
» Dito Negot. 1831		à			A. Aand. Neg. 3sted.		à		

De ondergeteekenden hebben ten behoeve van de verdedigers van het *Kasteel van Antwerpen*, de bijgelegene forten en de vloot, nader ontvangen: door *P. ten Bosch*, onderwijzer der jeugd te Beekbergen, van zijne leerlingen *f* 4.50; van *N. N.* te *Arnhem* *f* 5; van de Hervormde gemeente van Heumen en Malden, door bezorging van den predikant aldaar, *f* 40.

Arnhem, den 14. Februarij 1833.

H. H. DONKER CURTIUS,
J. M. DE KEMPENAER.

Getrouwd:

W. G. S. LIX RAAVEN,
Predikant te *Loenen*,
en
G. B. F. BOONZAIER.

ARNHEM,
den 12den Februarij
1833.

Heden overleed, aan eene langdarige verzwakking, in den jeugdigen ouderdom van ruim 16 jaren, tot onze groote droefheid, onze eenige Zoon, *HENDRIK HOLSUM.*

ARNHEM,
den 13den Februarij
1833.

A. HOLSUM.
C. HOLSUM,
Geb. JANSEN.

Vrienden en Bekenden gelieve deze voor algemeene kennisgeving aan te nemen.

BEKENMAKING.

Ingevolge art. 11 en 27 van het Reglement op de Paardenfokkerij in de Provincie *Gelderland*, worden hiermede kenbaar gemaakt de personen, aan welke in den jare 1832, voor SPRINGHENGSTEN en DRIEJARIGE MERRIEPAARDEN, premien of subsidien voor onderhoud zijn toegekend geworden, te weten:

Voor de beste Spring-Hengsten.

Aan *Hendrik Stapelbroek*, te Wehl, voor zijnen zwarten hengst, eene premie van *f* 50.

Aan de weduwe *E. van Beek*, te Voorst, voor haren zwarten hengst, eene premie van *f* 20.

Aan *Gerrit Arissen*, te Elst, voor zijnen bruinen hengst, voor onderhoud *f* 20.

Aan *Jacobus Buis*, te Slijk-Ewijk, voor zijnen donkerbruinen hengst, eene premie van *f* 50.

Aan *Bijk Heij*, te Zoelen, voor zijnen bruinen hengst, kleinzoon van *Falstaff*, uit de stoeterij, eene premie van *f* 50.

Aan *Gerrit van Heerewaarden*, te Buren, voor zijnen bruinen hengst, eene premie van *f* 30.

Aan *Willem van Rijnberk*, te Maurik, voor zijnen bruinen hengst, eene premie van *f* 30.

Aan *Willem van Beusichem*, te Meteren, voor zijnen bruinen hengst, eene premie van *f* 50.

Aan *Otto Vaarthuizen*, te Deil, voor zijnen bruinen hengst, met bles, eene premie van *f* 30.

Aan *Willem den Dijver*, te Waardenburg, voor zijnen bruinen hengst, voor onderhoud *f* 50.

Aan *Johannes Dingemans*, te Bruchem, voor zijnen zwarten hengst, eene premie van *f* 40.

Aan *Willem de Gaaij*, te Hurwenen, voor zijnen bruinen hengst, eene premie van *f* 40.

Aan *Dirk van der Zalm*, te Aalst, voor zijnen bruinen hengst, voor onderhoud *f* 30.

Aan *Gradus Hoes*, te Alphen, voor zijnen bruinen hengst, met bles, eene premie van *f* 50.

Aan *Jan Veenendaal*, te Druten, voor zijnen bruinen hengst, met bles, eene premie van *f* 30.

Aan *Hermanus de Jong*, te Leeuwen, voor zijnen bruinen hengst, voor onderhoud *f* 30.

Voor de beste driejarige Merriepaarden.

Aan *Harmen Brouwer*, te Angerlo, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *Jan Berendsen*, te Drempt, voor zijne schimmel-merrie, afstammeling van *Membrino*, uit de stoeterij, eene premie van *f* 24.

Aan *Willem Hondens Beker*, te Cortenoever, voor zijne vosblesmerrie, eene premie van *f* 30.

Aan *Pieter Gz. Hondius*, te Brummen, voor zijne kastanjebruine merrie, eene premie van *f* 21.

Aan *Huibert Aalders*, te Valburg, voor zijne bruine merrie, met bles, eene premie van *f* 24.

Aan *Peter Beijer*, te Yzendoorn, voor zijne donkerbruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *Gerrit Vervoorn*, te Brakel, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 36.

Aan *Antonie van Tuijl*, te Gameren, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *dezelfde*, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *Cornelis Vervoorn*, te Brakel, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *Johannes Peter van de Werken*, te Gameren, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *Antonius Corns. Vervoorn*, te Brakel, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Aan *Gerrit Jan de Leeuw*, te Alphen, voor zijne bruine merrie, eene premie van *f* 24.

Arnhem, den 14den Februarij 1833.

Commissarissen uit de Commissie van Landbouw in *Gelderland*, voor de Paarden-Fokkerij,
VAN DER BORCH.

De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND* berigt, dat hare gewone Vergadering weder zal aanvangen op Dingsdag den 26sten Maart aanstaande, en noodigt hen, die tot het afleggen van examen wenschen te worden toegelaten, uit, om zich deswege te adresseren, en de vereischte bewijsstukken *franco* toe te zenden, *uiterlijk* op den 16den Maart, aan den Ondergeteekenden, wonende te *Nijmegen*.

Arnhem, den 15den Februarij 1833.

In naam der Commissie voornd.,
Dr. C. VAN ELDIK,
Secretaris.

Mr. *M. J. DE MAN*, Advocaat te *Nijmegen*, qq. is voornemens, ten overstaan van den Notaris *P. A. VAN REES* aldaar, op Donderdag den 21sten Februarij 1833, des avonds ten 7 ure, in het *Huis der Notarissen*, aan de Scheidemakersgas, te *Nijmegen*, bij inzet en veertien dagen daarna, den 7den Maart, ter zelver uur en plaats, bij toeslag, finaal te verkoopen:

1o. Een HUIS en ERF, wijk B No. 11, van ouds het Logement *de Zwaan* genaamd, voor weinige jaren, geheel vernieuwd, voorzien met 5 BENEDEN KAMERS, ruime ZAAL, en elf BOVENKAMERS, alle behangen, KEUKEN, drie ZOLDERS, KELDERS, OPEN PLAATS, STAL en KOETSHUIS, REGEN- en GROND-POMP en verdere COMMODITEITEN, aan de Groote Markt te *Nijmegen*, ter eenre nevens het Erf van den Heer *C. A. VIEWEG*, en aan den anderen kant naast dat van den Heer *CHRIST* staande, van achteren uitkomende aan de Scheidemakersgas.

2o. Een HEERENHUIS, bevattende 2 BENEDEN- en 3 BOVENKAMERS, PROVISIE-KAMER, ZOLDER, KEUKEN, KELDER, GRONDPOMP en TUIN, groot circa 42 Roeden alsmede eene BOERENWONING met STALLING, SCHUUR en BOUWLAND, groot omtrent 8 Bunders, *de groote Draaiom* genaamd, onder *Neerbosch*, aan den Graafschen weg, eene derde uur van *Nijmegen*; voorts eene WEIDE, *de Hendevoort* genaamd, groot 2 Bunders en 55 Roeden, bij de *Tiersche Sluis*, in het zoogenoemde *verbrande Broek*, onder *Hatert* gelegen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris *VAN REES*.

VERKOOPING.

Op Maandag den 18den Februarij 1833, in het Gemeentehuis te *Apeldoorn*, 's morgens ten 11 ure, van eene aanzienlijke partij HOUT, uit de *Hoogsoerensche* en *Hoogvuurloosche bosschen*, bestaande in verscheidene perceelen OPGAANDE EIKEN, BEUKEN- en DENNEN BOOMEN, AKKERMAALS- en BRANDHOUT, waarvan de Koops-voorwaarden ter visie liggen ten Kantore van den te *Apeldoorn* residerenden Notaris.

Op Woensdag den 20sten Februarij 1833, 's voormiddags precies ten tien ure, zal op den Huize en Havezathe *de Marsch* (welken HUIZE en HAVEZATHE, in de maand Maart, uiterlijk April aanstaande in het openbaar staat te worden geveild) in het publiek finaal worden verkocht: twee PAARDEN, verscheidene zoo dragtige- als melk- alle roodbonte, bijzondere zware KOEIJEN, VAARSSEN en KALVEREN, STAL-, MELK-, BOUWGEREED-SCHAPPEN en RYTUIGEN; eene groote partij MEST en meer andere tot eene complete Bouwerij behoorende voorwerpen.

UIT DE HAND TE KOOP: 200,000 ELS- en 200,000 BERKEN POOTEN in soorten voor eenen civilen prijs; te bekomen bij *H. HOOGVELDT*, in de Langestraat No. 140, bij de Sabelspoort, te *Arnhem*.

Bij den Tuinman *JACOB VAN ENCK*, zijn te bekomen IN- en UITLANDSCH PLANTSOEN, alles jong en bejaard Verpoot-goed, woonachtig op *Schoolting*, in het kwartier *Zutphen*, te *Delhem*, voor eenen civielen prijs.

Men vraagt te koopen, EEN NIEUWE KAMERDE EZELIN. Adres letter K., Postkantoor te *Brummen*.

*** Bij *C. CAMPAGNE*, te *Tiel*, is van de pers gekomen en alom verzonden:

K. G. BRETSCHNEIDER, het Simonismus en het Christendom à *f* 1.80.
M. DÖRING, *Geschiedenis der voornaamste Monniken-Orden*, met een voorberigt van *P. VAN DER WILLIGEN*, Predikant te *Tiel* à *f* 3.00.
G. H. MOKE, *de Wilde Geus of de Nederlandsche Patriotten in 1566*, met vignet à *f* 3.50.
F. K. KRAFT, *Geschiedenis van Oud-Griekenland*, ter vertaling in het Latijn à *f* 2.40.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.